

Rigsdagstidende.

1851

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 150.

Tredie Session.

47de Møde.

Fredagen den 19de December.

(Forts.)

Næ (fortsat): Der er desuden, mener jeg, en anden Grund, som bør afholde os fra at gaae ind paa Forslaget om Posten. Færgevæsenet hertillands er nemlig endnu i en maadelig Tilstand, og netop Færgevæsenet paa Aalborgsund, som er et af de vigtigste, og som er af megen Betydning, saavel for hele denne Egn, som for Communicationen i det Hele taget, er yderst usfelt varetaget. Derom har baade været talt og skrevet Meget, som ogsaa har foranlediget adskillige Propositioner, for at bevæge det Offentlige og de communale Kræfter ad Foreningsveien eller ved Statens Hjælp til at faae Færgevæsenet hensigtsmæssigt forandret. Det var saaledes for nogle Aar siden, jeg troer i 1847, da et eventuelt Interesseskab traadte sammen og tilbød at ville anskaffe en Dampfærge, som er absolut fornøden, naar man vilde give dem Rettighed til at befare dette Færgeløb, og som indstillede til Regjeringen, at den i det Mindste maatte paalægge Færgelaugget, enten efter de Forpligtelser, som paahvile det og som kunne fordres realiserede af Lauget, selv at anskaffe en saadan Dampfærge, eller der maatte tilstaaes private Entreprenører at skaffe den tilveie. Men ingen af Delene har fundet Sted. Søge vi nu her at oprette et nyt Embede, er det et Middel, jeg kan ikke see andet, et Middel til at give en gammel, brokkældig Indretning en større Permanent. Man veed af gammel Erfaring, at, naar et saadant Embede klæber ved en Ting, saa er det vanskeligt at borttage det, og, om endogsaa Embedsmanden ingenlunde skulde være ansat i Færgelaugets Interesse, men derimod netop til at passe paa,

at Færgelaugget opfylder sine Pligter mod det Offentlige; saa klæber han dog nu engang der ved, og der skeer da ikke saa let den Hovedforbedring, man ønsker. Der opkommer kun derved en ny Autoritet, ja, man kunde vel sige, en ny Vanskelighed for Staten, for kraftigen at kunne tage fat paa at reformere en Indretning, der dog er saa daarlig, som den vistnok kan være. Jeg troer derfor, at flere, ja alle Grunde tale for, ikke, i det Mindste ikke for Tiden endnu, at gaae ind paa det Forslag, som er stillet, om for Statens Regning at etablere et saadant Requirist eller en saakaldet Overopsynsmand ved Færgevæsenet i Aalborg.

Finansministeren: Jeg vilde meget ønske, at Færgereglementet af 1834 angaaende Sundby Færgevæsen hjemlede Alt, hvad den ærede Rigsdagsmand, der har stillet dette Forslag, har villet lægge deri. Det havde været overmaade ønskeligt; thi saa havde man for længe siden foranlediget, at en Dampfærge var kommen igang; men desværre har man ikke saa fuldstændig Hals og Haand over Færgelaugget, at man, ved at følge Reglementets Ord, kan paabyde det at indrette en Dampfærge. Reglementet af 21de Novbr. 1834 fastsætter, at Lauget skal finde sig i enhver Foranstaltning med Hensyn til Færgerequiristerne, Betjeningen og Færgevæsenet i det Hele taget, som Generalpostdirectionen maatte finde fornøden og hensigtsmæssig; men det er udtrykkeligt under de tidligere Forhandlinger, hvor man havde stor Lyft til at dictere dette Laug, hvorledes det skulde være, erkjendt — og det Samme er ogsaa bekræftet af Kammeradvocaten, at man ikke under Færgerequirister kan hense en saadan Foranstaltning, som den af den ærede Rigsdagsmand paapegede, nemlig Anskaffelsen af en Dampfærge. Da dette nu